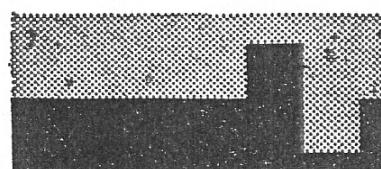

חג' י' ג' תשמ"ה אדרז' 1985
יום חמישי

נאת אילן נחשון

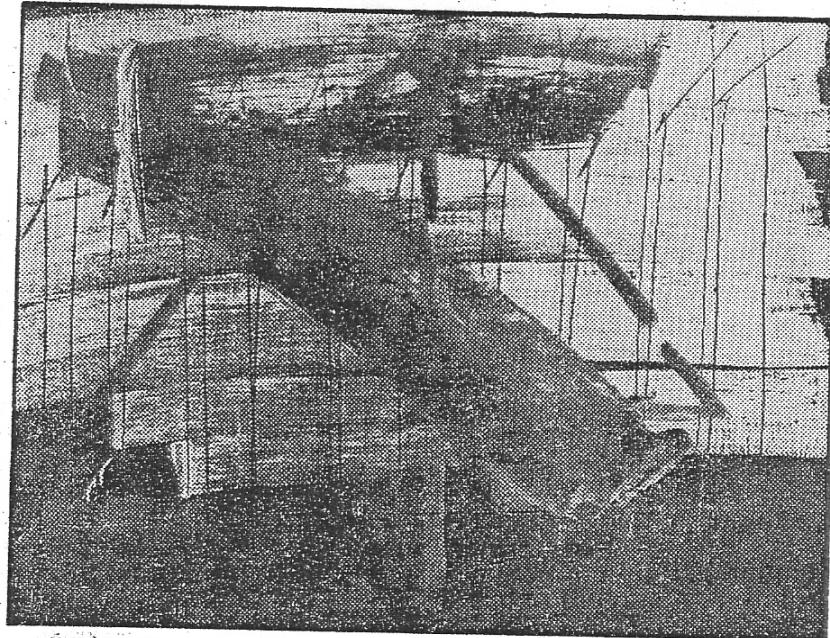
באמנות

חפש את המטמון

משה קופרמן, מוזיאון ת"א.
שד' שאול המלך 27.

לו איטה ורטה סקסטיבת, בעלת אפי שיל סיכום דרך, למרות שהיא מכילה כעשרה שונות יצירה, ואולי את מכלול יצירותו של משה קופרמן. התצוגה הגדולה, שר' נדדה עתה ממזיאון ישראל למוזיאון ת"א, היא גסיכון דיר למדעי ביחס אמרץ מוזיאון לתפוך לעומקו של מעשה יצירה באיזמל מדעי ובמושגים רגשיים, וליהGIS' גישת הבית עולם מפורטת של אמן מרכיב.

הדבר ניכר היטב בתוצאה עצמה: בזיגוג לתרוכות מושאיות מקובלות, שבבזו האוצר הוא מתחזק בין האמן לבני הקטל, נוצר כאן דיאלוג יוצאת דופן בין אחד האמנים האנגולאים בוירט שלבו לבני האוצר המיקצועי ביותר שלנו, יונה פישר. כל אחד מהם נשען על הניסוי המ��בר של האחד, ושתיו הפעולה המשמעותית והיסודי בין השנים הוליד את אחת התצוגות האיכותיות ביותר, שר' איתי בשנים האחרונות בארץ. בין היתר היא יכולה גם להיות שיפור מALLERY בבניו נכוון, שמה הדגשים מדוייקים, מצעה לו התפתחות ברור, איננה שוכנת רק שגור קצחות ואינה מועדת לדידי. דאקטיקה פשנטנית.

משה קופרמן: הרישה ובניה

המעורכה זוכה, לדעתו, למרחב ונימה רב יותר בעולם התל אביבי המרווה מא' אשר בחלל שהוציא לה בירושלים. היא מציעה קופרמן, שעצמותיו, מיטעניו ה' אנרגיה של, גזעים מהמשמעת החר' מורה, הסגנוןית, של עובדותו, וולי מש' מעת של בעל-מלאה משובח היודע את סוד החומר מטביע בו את חותמו האיש', את משקעינו הנפשיים, בתליך של היב' תור וזוכר, הריסה ובינוי, שהמאבק עם החומר וביבשו מסתיים באופטימיות.

יניה פישר מליל את דצופה בנתיבי הייצרה של קופרמן, כמו בחשוף את המטמון. בכל תבנה, המיצגת בקבוצת עבודות נבחרת, יש רמז, מיתילת-הסבר מטרשת, שימושו של פענח עוד שלב של יצירה, מגן רובך נסף ומקרבתו אותו אל המטמון האמוני. הczofה נפי' גש עם בלוק המיתויים של האמן, שב' מתחות הצורות והגוף הונף לאובייקט; עם צורות היסוד ההפוכה לצורות מייצ'ות; עם דריך אירוגן השטה, תוך צירוף וזרות לדימי; עם גורם הונמו ביצירתו (זה מסויים ומיטעני עבר); עם המונם מצב' וצטברות מצבים, המאפיינים או'תו; עם הצבעים המייצגים אותו — טגול. שחור ולבן, ועם הדרך המיחודה שבה הוא מציל על נייר.

„אפשרי שצייר יעבור בעבודתו, כל פעם, על כל בד בפנדת, בכל תמונה בזדמת, את הדרך כולה“, אומר קופרמן, „כל עבודה נוספת, קיומה יצדק בכל שלל הדרך כולה נוספת. עוד פסיעה“.